

Република Србија
АПЕЛАЦИОНИ
СУД У БЕОГРАДУ
Кж1 906/22
11.10.2022. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

АПЕЛАЦИОНИ СУД У БЕОГРАДУ, у већу састављеном од судија Зорана Савића, председника већа, Весне Петровић и Здравке Ђурђевић, чланова већа, са судским саветником Иреном Јушковић, као записничарем, у кривичном поступку против окривљеног АА, због кривичног дела неовлашћено држање опојних дрога из члана 246а став 2 КЗ, одлучујући о жалбама јавног тужиоца Првог основног јавног тужилаштва у Београду и браниоца окривљеног АА, изјављеним против пресуде Првог основног суда у Београду К.бр.2530/21 од 18.07.2022. године, у седници већа одржаној у смислу одредбе члана 447 ЗКП, у одсуству уредно обавештеног заменика Апелационог јавног тужиоца и у одсуству окривљеног АА, који је обавештен преко управе затвора без довођења, а у присуству браниоца окривљеног АА, адвоката Николе Петровића, дана 11. октобра 2022. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈАЈУ СЕ као неосноване жалбе јавног тужиоца Првог основног јавног тужилаштва у Београду и браниоца окривљеног АА, адвоката Николе Петровића, а пресуда Првог основног суда у Београду К.бр.2530/21 од 18.07.2022. године, **ПОТВРЂУЈЕ**.

Образложење

Пресудом Првог основног суда у Београду К.бр.2530/21 од 18.07.2022. године, окривљени АА оглашен је кривим због извршења кривичног дела неовлашћено држање опојних дрога из члана 246а став 1 КЗ, па је осуђен на казну затвора у трајању од 2 године и 2 месеца, у коју му се урачунава време проведено у притвору у периоду од 19.10.2021. године, па до упућивања окривљеног у установу за извршење кривичне санкције. Окривљеном је сходно одредби члана 87 КЗ изречена мера безбедности одузимања 128,39 грама опојне дроге канабис, 1 дигитална вагица црне боје са натписом “Notebook” 500г x 0,01г. Окривљени је обавезан да исплати суду трошкове кривичног поступка и трошкове паушала, о чијој висини ће суд одлучити накнадно посебним решењем.

Против наведене пресуде жалбе су изјавили:

-јавни тужилац Првог основног јавног тужилаштва у Београду, због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438 став 1 и 2 ЗКП у вези члана 437 став 1 тачка 1 ЗКП и због погрешно утврђеног чињеничног стања из члана 440 став 2 ЗКП у вези члана 437 тачка 3 ЗКП и због одлуке о кривичној санкцији из члана 441 став 1 ЗКП у вези члана 437 став 1 тачка 4 ЗКП, са предлогом да Апелациони суд у Београду укине побијану пресуду, предмет врати на поновно суђење или да преиначи пресуду и окривљеног огласи кривим због извршења кривичног дела из члана 246а став 2 КЗ, а уколико Апелациони суд у Београду оцени да су се у радњама окривљеног остварила обележја кривичног дела из члана 246а став 1 КЗ, да га осуди на строжу кривичну санкцију;

-бранилац окривљеног АА, адвокат Никола Петровић, због битне повреде одредаба кривичног поступка и одлуке о кривичној санкцији, са предлогом да Апелациони суд у Београду преиначи побијану пресуду и окривљеног ослободи од оптужбе, као и да бранилац и окривљени буду позвани на седницу већа другостепеног суда.

Апелациони јавни тужилац у Београду у поднеску Ктж.бр.982/22 од 26.09.2022. године предложио је да Апелациони суд у Београду усвоји жалбу јавног тужиоца, укине побијану пресуду и предмет врати на поновно суђење или да преиначи побијану пресуду и окривљеног АА огласи кривим због извршења кривичног дела из члана 246 став 2 КЗ или да преиначи пресуду у погледу одлуке о кривичној санкцији, тако што ће окривљеног осудити на казну затвора у дужем трајању, а жалбу браниоца окривљеног, адвоката Николе Петровића одбије као неосновану.

Апелациони суд у Београду одржао је седницу већа у смислу одредбе члана 447 ЗКП, у одсуству уредно обавештеног заменика Апелационог јавног тужиоца и у одсуству окривљеног АА, који је обавештен преко Управе затвора без довођења, а у присуству браниоца окривљеног АА, адвоката Николе Петровића, на којој је размотрио списе предмета, заједно са побијаном пресудом и жалбама, па је по оцени жалбених навода и предлога, а имајући у виду мишљење надлежног јавног тужиоца, датог у напред наведеном поднеску, нашао:

Жалбе су неосноване.

Жалбом јавног тужиоца побија првостепена пресуда тако што се истиче да је првостепени суд погрешно утврдио чињенично стање када је нашао да се у радњама окривљеног не стичу обележја кривичног дела из члана 246а став 2 КЗ, већ да се стичу елементи кривичног дела из члана 246а став 1 КЗ, те да је учињена битна повреда одредаба кривичног поступка, јер су разлози о чињеницама које су предмет доказивања нејасни. Даље се истиче да је нејасно на основу чега је првостепени суд донео закључак да наведена количина опојне дроге која је пронађена код окривљеног не представља велику количину делова биљке канабис и извршио промену правне квалификације кривичног дела које је окривљеном стављено на терет, па се даје сопствена оцена изведених доказа и указује да је дошло до повреде кривичног закона и да количина опојне дроге која је у конкретном случају пронађена код окривљеног представља велику количину опојне дроге које је окривљени неовлашћено држао.

Жалбом браниоца окривљеног указује се да је пресудом прекорачена оптужба, јер је неспорно да поред субјективног, мора постојати чињенични идентитет пресуде и оптужбе у погледу објективног идентитета, а у конкретном случају не постоји чињенични идентитет пресуде и оптужбе. Првостепени суд је изреком пресуде обухватио шири чињенични скуп од оног који је обухваћен оптужницом, додајући му субјективну компоненту намере, односно побуде, која не улази у чињенични скуп који је обухваћен оптужницом, односно не представља конститутивни елемент кривичног дела чије је извршење окривљеном стављено на терет оптужним актом.

По оцени Апелационог суда у Београду побијана пресуда не садржи битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438 став 1 тачка 9 ЗКП, односно у конкретном случају није прекорачена оптужба, јер је првостепени суд извршио измену оптужног акта у погледу чињеничног описа и правне квалификације, имајући у виду да је у току кривичног поступка утврдио да је окривљени држао описану количину опојне дроге за сопствену употребу, а да се иста сматра мањом количином, при чему је чињенични опис усагласио са утврђеним чињеницама, не мењајући идентитет оптужног акта, а за шта је дао јасне и уверљиве разлоге, које је у свему као правилне прихватио и овај суд, због чега су супротни жалбени наводи браниоца окривљеног оцењени неоснованим.

Такође, побијана пресуда не садржи битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438 став 2 тачка 2 ЗКП, с обзиром да је првостепени суд на основу изведених и савесно оцењених свих доказа, који су ближе означени у образложењу побијане пресуде, а у склопу изнете одбране окривљеног, правилно извео закључак о постојању чињеница, како оних које чине обележје кривичног дела у питању, тако и чињеница и околности које се тичу субјективног односа окривљеног према учињеном кривичном делу, изрека пресуде је јасна и разумљива и садржи све што у смислу одредаба Законика о кривичном поступку треба да садржи.

По оцени овог суда, правилно је првостепени суд утврдио чињенично стање у односу на радње за које је окривљеног огласио кривим, односно прихватио је одбрану окривљеног да је конзумирао марихуану, да је то чинио након изласка са издржавања казне затвора, а да је 10-15 грама дневно конзумирао у последња 2 месеца пре предметног догађаја, имајући у виду да су овакви наводи у сагласности да писменим налазом и мишљењем судског вештака др. Кеџман Бојане, у ком је наведено да је окривљени у време извршења предметног кривичног дела био у стању благе омамљености марихуаном, односно да је конзумирао марихуану предметног дана, те да судски вештак у свом исказу наводи да је могуће да је окривљени конзумирао марихуану у количини коју је навео и да такво конзумирање не мора довести и до зависности од наркотика, коју судски вештак није ни регистровао код окривљеног, па како је код окривљеног у стану у коме је боравио пронађено и одузето 128,39 грама опојне дроге канабис, то је правилно првостепени суд прихватио одбрану окривљеног да је исту користио и да је у периоду од око 2 месеца пре предметног догађаја то чинио у већим количинама, односно 10-15 грама дневно, тако да је наведену количину опојне дроге на описани начин могао конзумирати у периоду мањем од једног месеца, односно 10-15 дана и правилно је првостепени суд закључио да се ова количина не може

сматрати великом количином, односно да представља мању количину коју је окривљени користио за сопствену употребу. Стога је, по оцени овог суда, правилно првостепени суд утврдио чињенично стање и довољно разјаснио одлучне чињенице, а за свој закључак дао јасне и аргументоване разлоге, који у погледу одлучних чињеница не садрже никакве противречности и нејасноће, а које је у свему као правилне прихватио и овај суд, а жалбени наводи јавног тужиоца оцењени су неоснованим.

На правилно утврђено чињенично стање првостепени суд је правилно применио кривични закон када је нашао да се у радњама окривљеног стичу сви субјективни и објективни елементи кривичног дела неовлашћено држање опојних дрога из члана 246а став 1 КЗ, а што наводима жалбе јавног тужиоца није доведено у сумњу.

Испитујући првостепену пресуду у погледу одлуке о кривичној санкцији, овај суд је нашао да је првостепени суд приликом избора врсте и висине кривичне санкције коју ће изрећи окривљеном имао у виду све околности из члана 54 КЗ које су од утицаја да кривична санкција буде правилно одабрана и њена висина правилно одмерена. Тако је од олакшавајућих околности на страни окривљеног узео у обзир да је окривљени признао извршење кривичног дела, док је од отежавајућих околности узео у обзир чињеницу да је окривљени више пута осуђиван, при чему је два и више пута осуђиван за кривично дело са умишљајем на казну затвора од најмање 1 године, као и да је му је изречена казна затвора у трајању од 3 године и 3 месеца пресудом Вишег суда у Новом Саду Спк.бр.7/15 од 19.02.2015. године, због извршења кривичног дела из члана 246 став 1 КЗ, коју је издржао 04.02.2021. године, од тада до извршења кривичног дела за које му се у овом кривичном поступку суди, није протекло 5 година, па је правилно нашао да су испуњени услови за примену одредбе члана 55а КЗ. Стога је, узевши у обзир тежину и друштвену опасност извршеног кривичног дела, степен опасности извршиоца кривичног дела и настале последице, правилно окривљеног осудио на казну затвора у трајању од 2 године и 2 месеца, у коју му се урачунава време проведено у притвору од 19.10.2021. године до упућивања окривљеног у установу за издржавање кривичне санкције, а за овакву своју одлуку у образложењу пресуде дао је разлоге које је у свему као правилне прихватио и овај суд, а који жалбеним наводима јавног тужиоца и браниоца окривљеног нису доведени у сумњу. Имајући у виду степен кривице окривљеног и околности под којима је кривично дело извршено и по налажењу овог суда изреченом казном затвора у потпуности ће се остварити сврха кажњавања предвиђена одредбом члана 42 КЗ, а у оквиру опште сврхе кривичних санкција из члана 4 став 2 КЗ.

Са свега напред наведеног, а на основу одредбе члана 457 Законика о кривичном поступку, овај суд је донео одлуку као у изреци пресуде.

Записничар
Ирена Јушковић, с.р.

Председник већа-судија
Зоран Савић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Јасмина Ђокић